

"Söögist oled sa võetud, söögiks pead sa saama"

Karl-Kristjan Nagel, Tiiu Rebane

2009

Siin ei pidanud midagi enam tõestama. Kõik oli ette näidatud ja plaanipäraselt ellu viidud. Jumal oli ennast ilmutanud ja väike invaliidide grupp oli tema toetuseks püstitanud saali lae alla vildaka risti, mis oli sissemähitud politseilindiga. Loomulikult polnud tegemist päris Kristusega, vaid sellega mida inimesed kõige rohkem oskasid ette kujutada. Tal olid tüüpilised mustalokilised juuksekiharad, kergelt pardliga piiratud habe ja valge eesti talupoja vöö ning särk. Oi, ta oli nii viisakas. Ta ei pidanud üldsegi rääkima Jumalast, meie kõigi Isast, vaid hoopis seda, mida rahvas hetkel soovis. Ühel ajal ta kudrutas nagu linnuke, siis häälitseis veidi nõudlikumalt kui loom, põhiliselt aga juhatas vägesid oma erafirmas ja kirjastuses ning jagas alluvatele käske. Patsiga Miikael hoiatas tema eest öeldes, et sellest tuleb vägev kulminatsioon. Isegi pilved taevas ei liigu enam omast vabast tahtest, sest kätte on jõudnud Viimne Kohtupäev. Punase Armees Fraktsiooni ja muude pseudovasakpoolsete mängufilmide stsenaristid ning loojad ei oleks osanud taolistest konspiratiivteooriatest isegi unistada. Õnneks ei olnud mitte kõik elusad invidiidid metropole matva süsiniku kätte paralüüeeritud. Paljud püüdsid end elus hoida vegetariaanluse, kokkuhoiu ja nälgimisega. Paljud loovutasid oma töö ja eluõiguse aegsasti esmajärguliste isikute kätte. Mõned emigreerusid ja õppisid olema kodanikud mõnes teises riigis. Oli ka neid kes naasesid kodumaale, et kandideerida hiljem presidendiks. Väike protsent hukkus ja löödi maha varases eas. Tsivilisatsioonide konkurents lihtsalt oli nii suur, et paljudele ei jäänud kohta. Sellistest ebaõnnestumistest tehti populaarseid telefilme ja lavastusi kus arutleti sellise fenomeni üle. Kusjuures kaasa said siin rääkida kõik ja mitte kellelgi ei tehtud vahet. Tekkisid reality tüüpi kohtusaated mille osatäitjaid palavalt armastati seni kuni polnud kõlanud süüdimõistev otsus.

Valekristus aga istus ümmarguse laua taga budistlikus poosis, rääkis oma kuulajatele ja kõõritas silmi. Kõik loengukorraldajad olid rahul, isegi baaris jagati üksteisele kiidusõnu, et kohal on nii sobilik publikumagnet. See õnnestumine andis ainult rohkem inspiratsiooni edasisteks üritusteks ning tekitas paberile terve rea kuulsaid nimesid, isikuid keda annaks veel kohtusaali ette viia. Käimas oli ju kultuuride finaalne ajajärk ja publik vajab tunnistajaid üle kogu maakera, kõikidest riikidest, rahvastest ja kontinentidelt.

*

Põhimõtteliselt Juudas kirtsutas nina, see oli poolkohustuslik zest, millegiga tuli hetke märkida. Meelde jätta, et unustada. Ta oli alati olnud kriitiline või valiv, ning tollest ajast kui oli otsustanud ellu jääda, seda enam. "Schuld will eat your hing aut" - järjekordne isiklik rahvusvaheline shlaager kummitamas, jälgisid ta silmad ümbritsevat. Siiski iga müüt, iga lugu, äratas temas äratundmise enesest kui negatiivsest kangelasest. Viimasel ajal, peale kohtumist Miikaeliga, nägi ta jõlestusega ennast kui reptiili - absoluutset vaenlast. Esimesena reetsin ma iseennast, kahjuks selgus et sellega reetsin vaid ühiskonna... keegi ei saanud oma osa, keegi ei saanud mis muidu oli pühakirjadesse raiutud... miks ma nii teen, miks ma teen nii... keegi ei saa aru... keegi ei saa millestki aru enne kui ma ei tee nii nagu peab. Võib-olla tähendab olla reptiil olla see kes külvab intellekti segadust...

Jeesus rääkis kõik ära, reptiil oli teoreetiliselt alasti, tuli leida praktiline lahendus. Põhimõtteliselt provotseeris Jeesus tehnoloogilist arengut ja see oli see mis reptiilidel oli ammu ajast olemas. Jeesuse plaan oli kõlvatu, aga see oli ka arusaadav sest ta oli vale Jeesus, tema DNA oli vigane ja temast oli lennuk üle sõitnud ja tema käsi oli geenieksperimendi ajal laboris tuumareaktorisse kinni jäänud. Käsi oli ebaloomulikult suur, ta püüdis seda igal võimalusel varjata ning ka selle peale tegi Juudas kahetseva zesti. See zest nägi välja kiire tõmblusena vastavas kehaosas, mis suruti kohe märkamatu alla ning asendati kaastundliku kulmujoonega (piiblitegelastel puudusid immuungeenid nagu kõigil Lüüra kvadraadi tähesüsteemi manipulatsiooni läbinud inimestel).

Jeesus ei näinud maailma ilma vaenlasekujuta, lihtsalt ei näinud. Ta teadis ka, et teised ei näe, seetõttu ta ei vaevunud vaatama, otsima alternatiivi. Hetkel ei näinud ta ka vaenlasekuju ning see fakt ja Juudas ajasid teda närvi. Tühik peas tuli täita, siis polekski nii väga viga. Ta vihkas genitaale, eriti meeste oma.

Selleks, et Jeesusest rääkida, peab teadma tema karakteristikat ja tundma tema profiili. Ta oli endine korraldus- ja varas, enne geenimanipulatsiooni ja seda kui ta käsi ebaloomulikuks paisus. Tal oli plaan sõita ajas tagasi Lüürale ja leida oma esivanemad, teha nendega intervjuu.

Ta ei talunud kui rahvusvaheliselt tuntud kirjanik ja kultuuriajaloolane naerab tema fiktiivse kannatuse üle. Talle ei meeldinud, et eraldi skulptuuri väärt filosoof-seenior räägib lastesaadete vahele. Talle ei meeldinud lapstööjõud Gurmaanistuudis, muuseas tunnustatud arvamuslimidrite lapsed. Talle jäid kaugeks kultuurikriitiku ja horrorfilmide eksperdi luuletused revolutsioonijuhist, kes kogu maailma vastutuse ja viha enda peale võttis. Talle ei meeldinud psühhoanalüüs maailmasõdade ajal. Ta nägi kuidas kapitalistliku reaalsuse esi ja keskastme töölised uhkelt oma täienduskoolitusest jäänud alamate peale vaatasid. Kuid talle meeldisid psühholoog-orientalist Hallpea äiutused ja psühholoog-seksuoloogi ävardused

Egiptuse Moosesest, patsiga Miikaeli globaalsetes kokkuvõtetes. Nüüd sellest saaks tänapäeval aru iga mõtleval olend, isegi kui kõik oleksid teatud defektiga ja tunnetaksid seeläbi ühtekuuluvust mingisse suuremasse eesmärki. Põhiline inimkonna siht oli viia vaimsed invaliidid pjedestaalile, Juudas ei saanud seda enam takistada. Siin said sekkuda ainult võõrtsivilisatsioonid.

*

Jeesus läks koju mööda võsaäärset külavaheteed. See toimus öösel pärast järjekordset loengut vennasvabariigi kultuurilinnakus. Kui ta püüdis meenutada kuidas tal tegelikult läks, mäletas ta vaid seda kuidas ta oli kõõritanud ja pööritanud oma silmi. Tema võõrkeelne jutt armastuse avastamisest ja selle kaotamisest oli nii uskumatu ja samas sisuliselt loogiline, et kõik olid jäänud kuulama. Nüüd oskas ta ainult mõelda kui hea on olla mittesuitsetaja ja hingata värsket õhku. Kuivõrd hea on jalutada looduses pärast suure inimhulgaga suhtlemist. Äkitselt nägi ta endale lähenemas kolme homosapienzi taolist kogu ja säravat kera otse ees Seedri päitses tee kohal. Ta ei jõudnud reageerida kui talt juba küsiti midagi, millele ta vastas et tal ei ole suitsu. Siis vaatas ta tegelasi läbitungiva pilguga. Telepaatiline küsimus kordus ja ta sai aru, et need ei ole tavalised inimesed vaid hoopis mingid ebamaised figuuriad.

"Ära karda Jeesus! Me tulime siia õpetama ja näitama oma tehnoloogiat, seda kuivõrd arenenum tsivilisatsioon me inimestega võrreldes oleme. Sa pead oma taktikat muutma, praegu on Jumalast võimalik rääkida vaid tuginedes teaduslikele avastustele kvantfüüsikas ehk pisimateeria valdkonnas - sellest kuidas me oma teadvusega loomisprotsessis osaleme."

Telepaatilise sõnumi tõestuseks juhatasid tegelased Jeesuse läbi võsa põllu äärde ja näitasid taevasse tekkinud liikuvaid kujundeid mis erivärviliselt plinkides üksteisega viisakalt suhtlesid ning üksteisele teed andsid.

"Kas sa näed mind," küsis äkki pikemat kasvu olend. Jeesus ei näinud. "Hmm... Aga nüüd?" küsis sama hääl pärast oma energiatasandi ümberhäälestamist. Jeesus kahjuks ei näinud ka seekord midagi ning tulnukad lahkusid.

Järgmisel päeval pani Jeesus oma müstilise läbielamise lühikirjelduse blogisse üles. Temaga kontakteerus üsna varsti keegi ontliku olemisega mees läänest, kes põgenes reaalsusest juba varakult maaväliste tsivilisatsioonide hologrammi. Varsti oli ta juba kohal, sõites lennukiga kiirkorras üle ookeani, et Jeesuse kogemus kaameraga kohapeal üles võtta. Jeesus oli meeldivalt üllatunud ja ootas kohtumist. Seepärast oli ta üsna pettunud kui nägi lõpuks lennujaama vastu minnes suverrietes ja nokamütsiga, kiirsöögikohtade toidul üleskasvanud ameeriklast. Temaga oli kaasas noor kehateadlane Sully Bones, kes oli väga haritud.

*

Juudast sundis tema kateooriline ja fundamentaalne otsus elama jääda, sooritama järjekordse lõhkuva eneseohverduse (Iga taoline ületas eelmise või lihtsalt oli temaatiliselt võrreldamatu, sisuliselt alati põhimõtteline eemaldumine somaatiliste välismõjude haardest. Tema teod tekitasid seltskonnas piinlikku vaikust). Seekord vahetas ta oma seni totaalmelanhoolse olemuse neurootilisuse vastu, lihtne zest peale mida ta mitmeid kuid võitles talumatu enesetunde ja häbiga, lõppkokkuvõttes vastikustundega uue mina vastu. Kuid esialgu oli hilja taganeda. Lõppkokkuvõttes oli see teoreetiliselt vägivallatu põgenemine kasutades selleks juba kaugelt eemaletõukavaid isikuomadusi. Enne seda ei võinud ta olmeliselt muud kui väljuda kehast ning viibida selle kohal. Olla vastupanu asemel kaalutu nagu piinatav heatahtlik kass.

Oli vaja Jeesus ära oodata ja sinnani tuli aega veeta, et mitte tavadele vastavalt tuimalt end elus hoida. Juudas ütles "ei" ning see hoidis teda tegevuses, kuid eeldades, et Jeesus toimib peamiselt eeskirjade kohaselt, pidas ta stabiilselt tolle võimalikel ilmumispaikadel ja sündmustel silma peal. Tegi seda nüüd neurootikuna pigem alateadlikult ja spontaanselt, kuulates oma uut - eidelikku sisehäält ehk intuitsiooni. Eidelikkus muidugi ei kaunistanud teda, kui (juba endist) kaunist naist, kes ta varasemalt oli kahjulike keskkonnamõjude taustal kujundanud enesest tasakaaluka esteedi kelle võimalikke emotsionaalseid eneseväljendusi julgeti tõlgendada vaid kui õigustatud ja autoriteetsset viha. Uues gestaldas oli aga pidev nõudlik rahulolematuse ja vegetatiivne aplus, pluss veel mõned detailid, pidevateks aksessuaarideks endisele nukrale tervikhingele. Ta tundis, et ei pea nii rasketes tingimustes kaua vastu, neurasteenias oli midagi valesti, tuli edasi areneda.

Neuroos oli olemuselt nagu muserdatud loom - raevukas ja kaootiline olend loomaaiaast - kord oli ta ahv, kord tiiger, vahel kangete jalgadega apaatne kits, mis üldse oli rabav kujutluspilt. Vahel tundis aga Juudas sisimas just nimelt toda sageli mainitavat võimsat reptiilset alget.

Juudas oli seekord kunstlikult saavutanud ühe raskeima ja kriipivaima isikliku reaalsuse kogemustest, taolisesse vaimsesse seisundisse jõudmisest unistasid enamuse vaimse tee ja filosoofiate praktikutest, kes sageli korraldasid enesele arengu nimel olukordi mis viisid nende meeled kriisi ja kehad traumeerituna haigeveodisse. Kuid Juuda vaimne kogemus oli eelkõige kogemus sudusest vanglast, ideaalsest institutsioonist mis on reaalne koopias reaalsusest. Iga ese, iga nähtus vanglas on asendus; asendustegevus sellele mis toimub tõelises elus või korralduses. Vanglas on voodi voodi koopias, tund sisehoovis analoog vabadusele vabaduses, uni ja puhkus on simulatsioon tõelise puhkuse ainetel; valve, söök, töö - kõik on vanglas mõni tuletis ja ümberjutustus. Pärilist ta kinnipeetud pole olnud - see teadmine vaid lisas transtähenduste süsteemi hüperboolset segadust. Juudas hakkas rohkem mõistma inimesi ja kerge kaastundelaine läbis teda vahel, kuid tervemõistuslikkuse

säilitanud eneseteadvuses oli ta ettevaatlik ning allaheitliku ja ebamäärasustes hingitseva sootsiumi peale vihane. Kaasaegsete muganduv olelusvõitlev teadvus, intuiitivsete ärevuste juhitud, oli suunatud sinna kuhu Juudasel asja ei olnud. Nii tundis ta vahel abitult raevu ja pidi kutsuma end korrale, kartes vastasel korral liigset tähelepanu.

Temperamendimuudatus oli peaaegu totaalne kogemus koos meemikaotusevõimalusega, seda enam et ta ei lubanud enesele mingit globaalselt propageeritavat ajutist nn. leppekiipi, mis oleks loomulikult vaid söövitanud seda populaarset sotsiaalset normi tema variolekus säilivasse tervikhinge. Ta oli otsustanud minna lõpuni, kuid vaikselt, et siis ruttu tagasi tulla.

Juudas elas pingeliselt ja andestamatult eidena piineldes läbi raskeimat tegelikku nähtust ühiskonnas, nähtust mille algoritmi või põhjuslike allikate sõnastamiseks tuleks analüüsida või kammida läbi kehtiv oletatavalt vigane või valelik kultuur tervikuna. Just eidelikkuse (e. kibeda perspektiivitu naiselikkuse) sündroomi üldine laiem kontekst ja tagasimõju kultuurile ei lasknud tal valitud seisundist kergelt loobuda. Ta pidi leidma universaalse ja parima lahenduse, kasvõi huvi pärast. Üks võimalus vabanemiseks oli ja selle lahendus oli sama lihtne kui tehtel ($x-x = y+x$) taarapunkti seinalt, kuid tegemist oli juba esmapilgul subjektiivse üksikshansiga. Ei olnud mingit garantiid, pigem vastupidi, et selline lahendus midagi üldse lahendaks. Defineerituna - nipp seisnes teostatud vastuses - "olla ise armastus". Ja seda küsimusele - "mis lootust armastusele on?".

Mida see tähendab ja kuidas toimida ta teadis. Siiski ei kannatanud ta seda varianti läbi viia, kuidagi imelikult dementsena nägi ta enese võimalikku kuju - oma naeratavat armastuse hiilgust ühiskondliku elujanuse julmuse ja laamendava vägivalla taustal. Tema isiklik eksistentsiaalne kreedo seisnes ja põhines ettekujutlusel *solidaarsusest* kui sellisest, kaasaegsete kui sellistega (Ta eksis ja põhjustas oma jumaliku iseloomuga permanentseid meeleplekke ning lisas kaasaegsetesse vastuolusid ja katastroofilisi hingeseisundeid.)

- "Minu naeratus ei lahenda midagi... või kui siis mõne üksiku asja teine kord."

See järeldus ei seganud tal aga kirjutada vastavaid M ja N õiguslikke või sotsiaal-majandusteaduslikke dissertatsioone abivajavatele klientidele Gurmaanistiituidist ning jätkata Jeesuse otsinguid. Viimane oli talle ebateaduslikult kuid eluliselt, tunnetuslikult ja kosmiliselt aina olulisem isik. Järgmisel illuminaatide orgaanilise semiootika rituaalsel õhtul nad kohtusidki ning Juudas, kes oli üritusele sisenenud võltsitud kutsega, lõpetas ainsa võimaliku mentaalse heitega oma eksperimendid uue temperamendi kallal, taastus peale pilguvahetust Groucho maskis Jeesusega momentaalselt ja libises "Ahulliii!!" - tahtmatult nagu unenäos kusagile enda olemuse keskmesse tagasi. Tähelepanu ja tegevus väljusid senikehtinud klaustrofoobsest ruumist ning avardusid standardist suuremaks (Juudas püüdis hiljem ülekuulamistel ja asumisel suurte raskustega meelde tuletada eelnenud ahast elu).

Peale illuminaatide koosviibimisel esinema hakanud "nonsens" trupi ajaloolis-

rituaalse ersatsmaagilise etteaste esimesi hetki õnnestus neil suletud territooriumilt põgenema pääseda. Veebikaamera paigaldus otseühendusega Tuubi oli loodud.

*

- "Kuhu kaovad keskealised?", püüdis Jeesus mõtteid koguda enne järjekordset kohtumist võõrsivilisatsiooni esindajatega rukkivälja ja lepatihniku vahelisel alal.

Ta elas mõtetes läbi kõige kehvemad vastuse võimalused ja tundis kiusatust otsida reaalselt lohutust teistelt lähedalasuvatelt möödakäiatelt. Mõju avaldasid ka viimased nägemused sellest kuidas ta meditatsioonis oli loobunud jooksmast, oli seisma jäänud ja vaatas kiirelt lähenevat tاراani. See täitis ta näo kange pingega. Jeesusel hakkas endast kahju.

- "Kas nüüd näed valgust?", "Aga nüüd?"

Mingi helendus võsastikus siiski nagu oli. Ta vastas kõnele portugali keeles.

- "Ei."

- "Sa maalid õliga, aga kui sa teeksid need käed mulla ja lubja seguga, vot see oleks mõjus, juba paneks mõtlema, ka su tundlikkus paraneks. Näiteks Pr. Püriago maalib nii."

- "Ma mõtleksin siis juba hoopis teises suunas, tahaksin kätte sigareti asemel kujutada veel süstalt. Veel võibolla süütevõtit, tikku, revolvrilt, plastmassseent..."

- "Tee seda kõike mullaga ja lubjaga, Jeesus."

- "Ei."

- "Tsirkust ja leiba, muidu kaja ei teki - puudub kontakt - tead mis on kontakt? Nagu raadiosaatja ja vastuvõtja ühissageduse põhimõte - tee leiba ja maali sellega."

- "Söögist oled sa võetud ja söögiks pead sa saama. Söögist oled sa võetud ja söögiks pead sa saama. Söögist oled sa võetud ja söögiks pead sa saama. Söögist oled sa võetud ja söögiks pead sa saama..."

- "Etnosemioreaalne, kõnelev leib. Taju määrab keele piirid. Ära hakka hüsteeritsema, Jeesus, see ei aita kedagi. Ole tugev. Inimeste silm on näljas! Viited - vihjed füüsilise reaalsuse stabiilsele võimalikkusele, peavad kunstis olema päriselt olemas. Paljud meist orbiidil pole elus muda näinud näiteks ja ei usu sellesse, reaalselt on selline asi puhas kaotus. Kindlameelsus maalis, selle struktuuris, käegakatsutavuses tekitab ravitsevat sisetunnet ja jõudu, äratas vaatajas sellist otse keha seest... Alati maali juures tekib inimesesse ürgsena (kadunud tõelisusena) enesekindel tegutsemise tahe. Ka mõte on tegu..."

- "..."

- "Etnosteadlike kultuuritegelaste peas on jumalik must auk, sinna läheb sisse õhk täis ideesid, eeterlik tõde."

- "Mida nad teevad?"

- "Nende ülesanne on alistuda, selleks on palju harjutusi, programme ja asutusi."
- "Miks te räägite seda minule ?"
- "Teie olete Jeesus, olete alati kunstiga seotud olnud. Olete keskne objekt, objekt suure tähega."
- "Koshmaar, teate, mina ei vastuta kunstnike eest. Milles ma süüdi olen; see ei puutu minusse, ja teie sihid on ebaselged. Võib oletada, et teile endale samuti. Külvate tüüpilist kaost oma püüdega mind siin põlluservas kõnetada."
- "Eksid, objekt vastutab alati. Esmalt ma nägin, et te olete Jeesus ja siis nägin et olete kontseptualist, ning avanesid automaatselt minu taju väravad koos selgeima visiooniga üle mitme valgusaasta, mille oleme veetnud orbiidil inimesi jälgides. Teie olete lahendus, seni puudunud link, portaal, meile ? Hoidke nüüdsest tänaval alati käes seda diood-tablood, rääkige lahkemalt, olge avatum ja meil õnnestub aidata 3D elu Maal parandada - lüüra kvadraadist genoom vabastada ja siirata."
- "Minge edasi, sõitke seenele."
- "Jeesus, me saame aidata ka sind - sa ju näed mõtetes sageli tuleviku asemel kohutavat taraanit ?"
- "Minuga te taraanit mängu ei mängi ! Tõstke sagedust !"

Jeesus ei sallinud populaarteadust ega kollektiivset teadvust, geneetikat ja sugestiooni, kuigi kasutas ise neid vajadusel. Ja teda ei jätnud just taraanina maha segavad mõtted oma kiiritatud käe ehmatavast välimusest. Oleks ta vaid aimanud, et pool inimkonnast on samasuguse kehalis-mentaalse ahistuse küüsis alates keskmiselt 10-st eluaastast. Milline sekundaarne unifikatsioon hingeline läbimurre oleks inimkonda võinud vapustada kui just Jeesus oleks teema avalikkuses üles võtnud. Ja kui palju poolehoidjaid oleks ta leidnud kui naised kollektiivina ei omandaks vastuolulisi ja kaoselaadseid perekool-koonduslaagrilikke käitumisjooni.

Sotsiaalselt muganduvad naised olid seni killustunud individuaalsete kehade raamidesse, reaalne maailm avardus ja peegeldus vaid nende endi keha piires, tekitades nii figuuri ja laienedes tervise normidega vastuollu ja pidevasse kahetisse probleemseisundisse. Kehavälised teemad olid mõtlemistegevuse jaoks aga kaetud kerge või raskema uduga, üle mille piiri ei olnud võimalik minna, edasi loogika kadus ja puudus - olid ainult reaktsioonid. Lühidalt - sunnituna kehavälisesse uttu võisid naised peata jääda. Nii nad sinna ei kippunud.

Naiste võimalikud üldhumanistlikud mõtted ja ideed said, ja võisid seetõttu vaid muutuda süsteemitult rasvadeks ja nii suurendada subjekti loomulikku territooriumi. Või pidid nad nõ. hüppama üle oma füüsilise, et vaimus olla. Nende hinge ja keha aprioorne sõltuvus teistest inimestest ning jagatud kuuluvus, tehti selgeks algusest alates, läbi häbistamiste ja näitlike hoiatuste. Naiste võimalik improviseeriv ja tantsivalt avarduv senitundmatu mentaalne eksistents ei saavutanud nii kunagi oma tegelikku positiivset definitsiooni ega vabanenud kõrgeimale võimalikule tasemele. Keelatud mõtetes vaevles teine pool enamuse oma eluajast, kuni ükskõikseni, tshakrate kaoseni.

- "Jeesusel oli olemas potentsiaalne shanss lunastada ka meid, leida meile kolmas tee, oleks ta vaid aimanud oleks ta loonud uue seaduse ka meile...": unistasid naised, naersid mehed.

Jeesus ei süvenenud detailidesse kui ta neid ei näinud:

"Las hakkavad ise mõtlema, vaadaku ringi ja las adekvaatsus laskub nende peale. See on haigus. Võtku oma voodi ja kõndigu."

Jeesust ennast võis võrrelda taraaniga, ta oli halastamatult järelandmatu ja ei teinud vahet meestel ega naistel.

- "Õppigu rääkima, sõnastagu ennast ise ja tänaval, mina Jeesus ei aita olme-problemaatikuid. Võtke mikrofon, ruupor või toru ja rääkige. Minge välja, tehke midagi uut - rääkige. Üllatage eelkõige end, lõpetage mõnulev oportunist. Shokeerige ennast kui teil on halb. Vaadake ringi ja aidake teisi, kes vaaguvad hinge. Sülitage süsteemile seestpoolt näkku.

Tähendamissõnad tekitasid vaikuse.

*

Riikliku alakorralvalve jälitustegevuse palgalised suhtusid oma tööse kui oma eraelusse, eksistentsiaalselt sadistliku tungiga, vajadusel mahedalt ja jumalikult positsioonilt. Sageli saadeti nn. objektile oma suguvõsa liikmeid või lavastati oma naisega või kolleegidega aktiivset pereelu objekti läheduses. Silmside oli alati tähtis, samuti nõrgad kohad, mida otsiti kehvalt. Meetodid ("Õhin", "Elimineerimine", "Väljakutse" jt.) olid lihtsad - ja mis kutsusid kaasa mängima, mida paljud entusiastlikult ka tegid - krüpteerisid oma kirju ja päevaplaane ja rääkisid sellest. Sõlmisid variabielusid või võitlesid heakskiidetud keelatud teemadel. Tegelikud mõtted varjati kui neid oli ja nõustuti juba ette nende võimaliku kriminaalsusega.

Kontrolli alla ei kuulunud süsteemsed peremudelid ja normaalse sissetulekuga positiivsed inimesed, sageli värvati neid kas juhuohvriteks või luurajateks. Ja paljud soovisid elada ning elegantselt ja põhjendatult nagu Bond. Enamus inimestest oligi mentaalselt politseist.

Vaesed olid kõik kriminaalis arvel kui terroristid - infosüsteem "Marianne" arhiiv-serveri riistvara hõivas seetõttu juba poolt keldri territooriumist ametkonna peahoones. Salaluure pluss illegaalsed ja legaalsed ärid võistlesid omavahel eelkõige tavarikkurite hingede eest. Olid loodud nimekirjad mis käibisid varjatult analoogselt börsiaktiatega, toimusid ka valimised, värbamised ja subjektide võltsingud või karistamised reetmiste korral. Reeta sai subjekt apriorset, juba sünnielset ja vaieldamatut, inimese ja kontrollorgani vahelist ühiskondlikku lepingut. Samas on see kõik juba minevikumuusika.

Alates 1999 aastast tuli ülemaailmselt käibelev riiklik terrorismivastane lavastuslik-

õpetlik massiline hukkamine. See oli uue ajastu algus.

Jeesus ei olnud veel oma tõelist nägu näidanud, tal hoiti silma peal.

*

"Sina kes sa oled astunud uksest sisse, ütle oma nimi. Korda minu järel. Mina..."

"Mina."

"Oma nimi..."

"Jeesus."

"Täisnimi."

"Jeesus Nasdaqist."

"... olen tulnud siia."

"Olen tulnud siia."

"Kuna ma olen esitanud kaebuse riigi sisepoliitilise maailmakorra kohta... Ja ma soovin elementaarseid inimõigusi ning paremaid elamistingimusi... ilma viha ja ahnusega... Ja et meie teenitud raha ei läheks kellegi elitistlike kalduvuste toetuseks... ega kaoks ära... enne kui toit poest on varutud ja elekter voolab."

Jeesus juhatatakse ooteruumi istuma. Kohe peavad tulema tema ülekuulajad, vahendajad Rooma katoliku korrakaitse ja kultuurisfääri teenistuses.

"Kas võib teid pildistada, kindlasti tehakse teist tulevikus nende fotode põhjal vahakuju."

Jeesus noogutas, ta mõtles et üsna varsti vaha sulab tules. Ka ei lase ta endast teha topist, sest soovib tuhanduda. Politseinik tõstis malbelt massiivse digitaal-aparaadi nagu tõeline pühendunu ja alustas fotografeerimist. Nii töötavad vaid glamuuriajakirjanikud märkas Jeesus.

"See vestlus siin, mille me lindistasime, see jääb arhiivi ja kohalikku kultuurimälli," ütles teine politseinik. "Vabandage meie erakorralisust ning täpsust."

"Kas loete tagurlikke luuletusi?"

"Ei! Põlgan hinge, sõnu."

"Siis miks olete te siin?"

"On nuga minu tagi taskus."

"No-noh, meil isamaa ja ema ootab kodus... Kuid kus on Sinu pealtkuulamise aparaat!?"

"Heaküll, meist igaüks võib olla sõjaväelane..."

Politseinikele meeldis sõnamäng ja nad jätkasid.

"See mall ja need küünlad, toolid mis asuvad koridoris ja ülekuulamistoas - need kõik on vaid sümbolse väärtusega, mis ei illustreeri seda rahahulka mida meie töögrupp aasta jooksul saab. Me oleme palju rikkamad kui see narmastega kaelus ja siidine põll. Minu pojalt on näiteks flashdrive ja mobiiltelefon. Ka tema on politseinik."

"Teate palju lisavägesid nigga Afganistaani saatis ? Eesti on aukohal !"

"Need on meie poisid," ütles Jeesus vahele.

"Nemad, nad On kõigest poisid."

"See on kõigest arvutimäng," lisas Jeesus. Tema pilk oli väga sügav.

"Parem kui oleks," vangutas politseinik pead. "Kõik meie plaanid ning soovid on realiseerunud, jäänud on vaid lõplik totaalne häving ja meid huvitab see. Kuid ütle mulle üht, kui sa oleksid üksi, ilma valejüngrite ja heatahtlike võõrtsivilisatsioonide toetuseta, kas sa ka siis hakkaksid riigi vastu ning tõstaksid mässu ?"

Jeesus vastas eitavalt. See meeldis politseinikele silmnähtavalt. Nad muutusid korraga heatahtlikeks. Mõnes mõttes nad said aru miks Jeesus oma kaaslasi ei reeda ega loetle üles nende nimesid. Nad olid ka juba piisavalt vajalikku informatsiooni saanud tema kui inimese kohta, seda millest ta mõtleb ja unistab. Samuti nägid nad näitliku surveavaldmise käigus, mis Jeesust mõjutab, mis on need teemad mis võiksid tema enesekindlust kõigutada. Meil tuleb käsile võtta Jeesuse kaaslased, liider ilma kaaslasteta on kasutu liider, mõtlesid politseinikud.

"Murdsime idabloki maad, murrame ka Jeesuse. Kõikidest muudatustest majandus- ja ühiskonnaelus on olnud ainult kasu. Kultuur on rikastunud. Varem ei olnud midagi - Null. Praegu on firmad ja eraettevõtlus. Meil on kujunenud suhteliselt kindel keskklass, miljonärid ja meil on hüperfusioon. On olnud teatav majanduslangus ja võib-olla ka tagasimineku. Me ei räägiks sellest kui kõik ei räägiks, sest meid isiklikult see ei puuduta. Me oleme immuunsed. Me oleme alati valmis. Oodake globaalvalitsust, siis alustame uut korra etappi."

Politseinik rääkis meelega võimalikult lihtsalt ja aeglaselt, et Jeesus aru saaks.

Jeesus hakkas lahkuma öeldes viimased sõnad:

"Teie igapäevaseid jälgimisi teie tehke valges."

"Hei, Jeesus !" hüüdsid kordnikud veel koridoris ja andsid talle paberitüki. "Tee nii, et sa helistad meile sellel numbril kui sa midagi olulist tähele paned. Midagi globaalse kliima või meditsiini kohta. Ja siis võta valvelauast endaga kaasa see väike portfelli konteiner kus on metall-leht, mis hõõgub pimedas kergelt."

*

Jeesus kui kontaktisik ja ameeriklane istusid baaris. Jeesus kirjeldas mõte-mõttelt seda mida tulnukas talle edastas:

"Me oleme Meduuslased ja meie naabrid vaimus, planeet Maal on muulased. Me oleme kõigi inimolendite originaalsed eellased kellel puudub Jumal ja kes austavad vaakumsuhteid. Me tunnistame kokkuleppeliselt multikultuurilist, -planetaarset tühjuse võimu ja seadust, mis sisaldab teatud piiratud moraali. Kogu meie sümbolistlik rituaal ongi antagooniline farss kultuurist kui eksistentsiaalsest religioosest dominiivist. Meie pühapaik on maja, hariduskool ja kõrgemad riigiasutused.

Pärast Maale siirdumist, tundsi ennast kohe paremini. Meile meeldib inimeste emotsionaalsus, meid huvitab alati kui kuskil tuntakse ennast vabalt või naerdakse. Siis tavaliselt sõidame dimensioonideüleselt sündmuspaika kohale, selleks et vaid puhast emotsiooni kogeda. Paljud on seetõttu sõltuvus-emanatsioonidesse sattunud kuna unustavad oma tegeliku missiooni, milleks on aktiivne sekkumine ja ülevõim. Vaatavad kuude viisi pealt seda kuidas inimesed Maa peal ennast vabalt väljendavad. Meie tsivilisatsioon Meduusias ju kaotas need võimed 489 miljonit aastat tagasi tänu vaktsineerimisele kuna kuulutas emotsioonid kahjulikeks."

Ameeriklane meenutas ikkagi tüüpilist safari turisti. Jeesus kujutas ette, et kui see mees tulnukaid kohtaks, istuks ta enesekaitseks neile peale - nii suur oli ta. Võib-olla ka tulistaks. Tegelikult nägi Jeesus väga õieti, sest ameeriklane oli pool oma elust töötanud riikidevahelistes salaprojektides ning kaevanud maaaluseid tunneleid. Ühel sellisel teisil vaatlusel sattus ta vastamisi olenditega kellega tekkis konflikt mis lõppes tulevahetusega.

Tulnukate plaan inimkonnale seisnes Maa rahvastiku vähendamises. Alles võisid jääda vaid erilise tajunihkega geneetiliselt muundatud subjektid, kes suudaksid jätkata tehnoloogilist pargifunktsiooni. Teadlased Maal olid ammu sõnastanud tehnoloogia iseärasused inimese ajule - see pani nad tundma elu programmeeritust ja kohustust ning need kaks omadust olid emotsioonitutele tulnukatele väga meeltemööda, lisaks sellele et neid tõmbas veel vabade inimeste naturaalne lihtsus.

Ameeriklane rääkis:

"Mul on palju põgenemisvõimalusi mida ma ei kasuta. Ma võiksin näiteks viia ellu oma paremad ideed kuid mulle pakuti allmaailma juriidiline roll. Mulle meeldiks hõivata mõne õppeasutuse ruum, keevitada metalluks kinni ja lüüa tagasi pealetungivate bioharitlaste rünnak. Mind huvitaks mõne strateegiliselt tähtsa objektiga samastumine ja inimeste intellekti peatamine. Näiteks monoliit. Ma söön kõiki inimesi - ma elan! Paljudele jääb see kujutluspilt võõraks aga originaalne olemine on praktiline anne jääda ellu. Mul puudub võime suhestuda selle turvatundega, mida inimesed oma elus saavutavad. Olen sentimentaalne oma sadistlikust küljest, mis on samuti üks armastuse erivorme. Puudub vaid olend kes vabastaks mind minu võimukast varjust."

Jeesus Nasdaqist jäi mõttesse.

"Sümbolistlikult puudub sissetulek. Peab kasutama ikkagi levinud standardit tundlikust inimesest, mehest kes kannatab üksinduse käes ja tal on igav. Ma ei oska olla meeldiv, kuid võib-olla tulnukad näevad ja kõnetavad Jumalat."

Siis kukkusid restoran-baari seinad ja lagi sisse. Õnneks ei saanud keegi viga, sest talapostid takistasid liha lõmastamist.

*

Tulnukad võtsid temaga uuesti kontakti. Neil olid seekord ilusad silmad ja kena näojoon - õrn geomeetria. Ta tundis ennast palju paremini ja tegi nendega isegi nalja.

"Mulle saadetakse palju kirju," rääkis Jeesus. "Te näete mu tegelikke mõtteid, mida ma pooltele neist vastaksin. Ma ei mõista paljude huumorit, olen ise lõputult vihane."

"Kõik on ajaline, sinu keha on kest, anum ja see lükatakse ümber."

"Ma vaatan meeste rituaale ja ringmänge, mis sisaldab sümboolset tapmist."

"Arvatavasti korporatiivse iseloomuga."

"Tänapäeval tähendab sisseõnnistamine ja raha sihiteadlik määramine kellegi lõpetamist."

"Palgatud nägijad otsivad koode ilukirjandusest. Ekisteerib mustalt rahastatud kultuuriprogramm, mis informeerib valeinimesi."

"Riikide valitsused näevad distantsilt välja humanoidseid."

"Toimub geneetilise informatsiooni vahetus - tulnukatest saavad inimesed ja inimestest putukad."

"Vabad, võõrad ja nähtamatud."

"Toksilised."

"Keelatakse ära ebapopulaarsed häälestused."

"Soodustatakse suletud seisundeid ja hoiakuid."

"Võetakse ära immuunsus."

"Väidetakse, et teie keha koostis kuulub kellelegi teisele."

"Tulnukad lõhuvad inimesi nagu lõhutakse õhupall."

"Ainult negatiivsed, need tulnukad on poolenisti maa all."

"Sekti päevad on loetud, olgu sekt endale armuline."

"See kontakt on lõppenud."

09-12.2009